

Kulmakivi

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

2/2011

Henrik Perret

8.4.2011

”Anni”

”Anni” on nuori nainen. 20 v. Hän on ollut viimeaikaisten keskustelujen päähenkilö, vaikka hän ei ole siihen aktiivisesti osallistunut.

”Anni” on ”Älä alistu” -kampanjan nuori päähenkilö, joka kertoi omasta elämästään. Hän kertoi, että hän oli lukioaikana elänyt lesbosuhteessa toisen tytön kanssa. Hän tapasi uskovan tytön, joka kysyi, saako hän rukoilla ”Annin” puolesta.

Rukouksen myötä ”Annin” elämä muuttui. Hän koki, että hän näki Pyhän Hengen, ja hän tuli myöhemmin eräällä leirillä uskoon. Hän myös koki, ettei hän enää voi aloittaa suhdetta toisen tytön kanssa vaan että hän haluaa elää heterona, niin kuin Raamattu hänen mielestään opettaa.

Nyt, noin kolme vuotta rukouksen jälkeen, hän on kihloissa, on rakastunut sulhaseensa ja odottaa naimisiin menoa ja perheen perustamista.

”Anni” ei ole huutava ääni erämaassa. Itse asiassa hänen äänensä on aika hiljainen ja hyvässä mielessä vaatimaton. Hän kertoo siitä, kuinka hän sai apua rukouksesta, Raamatusta ja Jumalalta.

Mutta mitä siitä seurasi?

Kuusi piispaa nousi häntä vastaan! Joku sanoi, että hänen videonsa on osittain loukkaava ja syrjivä, toinen piispa sanoi, että

hän esiintymisellään estää muita ihmisiä kysymästä ja löytämästä toisenlaisia vastauksia. Ja piispat puhuvat siitä, ettei saa puhua ihmisille muutoksen eikä ainakaan parannuksen tarpeesta. Video on muita syyllistävä, sanottiin.

Itse asiassa ”Anni” ei puhunut imperatiivissa. Hän ei vaatinut ketään tekemään mitään, vaan hän puhui vain siitä, mitä hänelle oli tapahtunut.

Piispat ja ministerit eivät tätä kestäneet. Monet papit reagoivat. Ihmiset erosivat kirkosta taas sankoin joukoin, ja arkkipiispa vaati kampanjan lopettamista.

Voi ”Anni” parka! Hän kun oli spontaanisti sanonut, että ”jos nyt joku murhaaja pystyy tekemään parannusta, niin miksei joku homokin”. Siitä seurasi Iltalehden lööppi: ”Järjestöt rinnastavat homot murhaajiin”. Niin ei kukaan kristitty ihminen ajattele, ja surullisinta on, että kyllä Iltalehden toimituskin ymmärtää sen.

Jokainen voi halutessaan kuunnella mitä ”Anni” faktisesti sanoo. Samoin on mahdollista tutustua kampanjan materiaaliin. Vaikka kampanja on virallisesti päättynyt, materiaali löytyy vielä (www.nuotta.com/kampanja).

Mutta ei tässä vielä kaikki!

Helsinkiläisen Kallion seurakunnan lähes koko seurakuntaneuvosto on reagoinut kampanjaa vastaan ja kieltäytynyt kantamasta kolehtia eräälle kampanjan takana olevalle järjestölle, vaikka kirkkohallitus oli määrännyt järjestön virallisen kirkkokolehdin saajaksi määrättynä sunnuntaina. Kirkossa pappi oli sanonut kolehdin ilmoituksen yhteydessä, että ”tämä on nyt niitä järjestöjä, jotka vihaavat homoja”.

Jos arkkipiispa olisi tavannut ”Annin” kolme vuotta aikaisemmin, hän olisi sanonut: ”Elän lesbosuhteessa, enkä usko Jumalaan.” Se ei olisi ilmeisestikään johtanut mihinkään. Mutta nyt, kun hän oli siirtynyt homoudesta heterouteen, kaikki oli toisin.

Mielessäni ovat usein kaikki ne perheet, joissa joku kokee olevansa homo. En haluaisi senkään takia kirjoittaa tai puhua aiheesta paljon. Joka kerta kun puhutaan ongelmista, puhutaan ihmisistä.

En voinut olla kirjoittamatta tällä kertaa ”Annista”. Olen usein miettinyt ja rukoillutkin, miten hän jaksaa ja mitä hän ajattelee kaiken tämän keskellä? Nuori ihminen, nuori nainen, joka vilpittömästi halusi kertoa ilonsa siitä, kuinka Jumala oli häntä auttanut. Hän on tullut uskoon, hän odottaa perheen perustamista ja hän kokee, että hänelle on tapahtunut valtavan paljon hyvää.

Taivaassa iloitaan: ”Minä sanon teille: näin on taivaassakin. Yhdestä syntisestä, joka kääntyy, iloitaan siellä enemmän kuin yhdeksästäkymmenestäyhdeksästä hurskaasta, jotka eivät ole parannuksen tarpeessa.” (Luuk. 15:7).

Mutta kirkko ei iloitse, ei ainakaan kirkon johto. Eivät monet papitkaan, eivätkä jotkut ministerit.

”Anni” on tehnyt meille palveluksen.

Kuva: Hannu Korpela

Ensin hän on rohkaissut meitä, Kristuksen kirkko on saanut uuden jäsenen. Hän on oppinut tuntemaan Jeesuksen, tullut uskoon.

Toiseksi hän on paljastanut tahtomattaankin, että kirkon oppi homoseksuaalisuudesta on muuttunut. Raamattu ei mielestäni problematisoi homoseksuaalisuutta eikä myöskään ystävyyttä kahden samaa sukupuolta olevan ihmisen välillä. Mutta Raamattu torjuu yksiselitteisesti homoerotiikan, samoin kuin avioliiton ulkopuoliset suhteet ynnä paljon muuta. Enemmän Raamattu puhuu heteroista kuin homoista. Kirkon oppi synnistä on muuttunut, vaikka siitä ei ole tehty mitään päätöstä!

”Anni” on myös ehkä tietämättään paljastanut, ettei tietyistä asioista saa puhua. Ensin jokin asia tulee hyvin vaatimattomalla tavalla: anna nyt meillekin pieni tila! Toinen vaihe tulee vaatimalla yhdenvertaista asemaa. Kolmas vaihe on mui-

den näkemysten nollatoleranssi. Ensin haluttiin vain tunnustusta sille, että kaikki ihmiset eivät ole samanlaisia. Sitten halutaan ”samat oikeudet kaikille pareille”. Ja nyt selvästi näkyy jo, että kolmas vaihe on syntymässä: enää ei voi puhua perinteisestä perheestä, koska se on vähintäänkin loukkaava ja syrjivä asia.

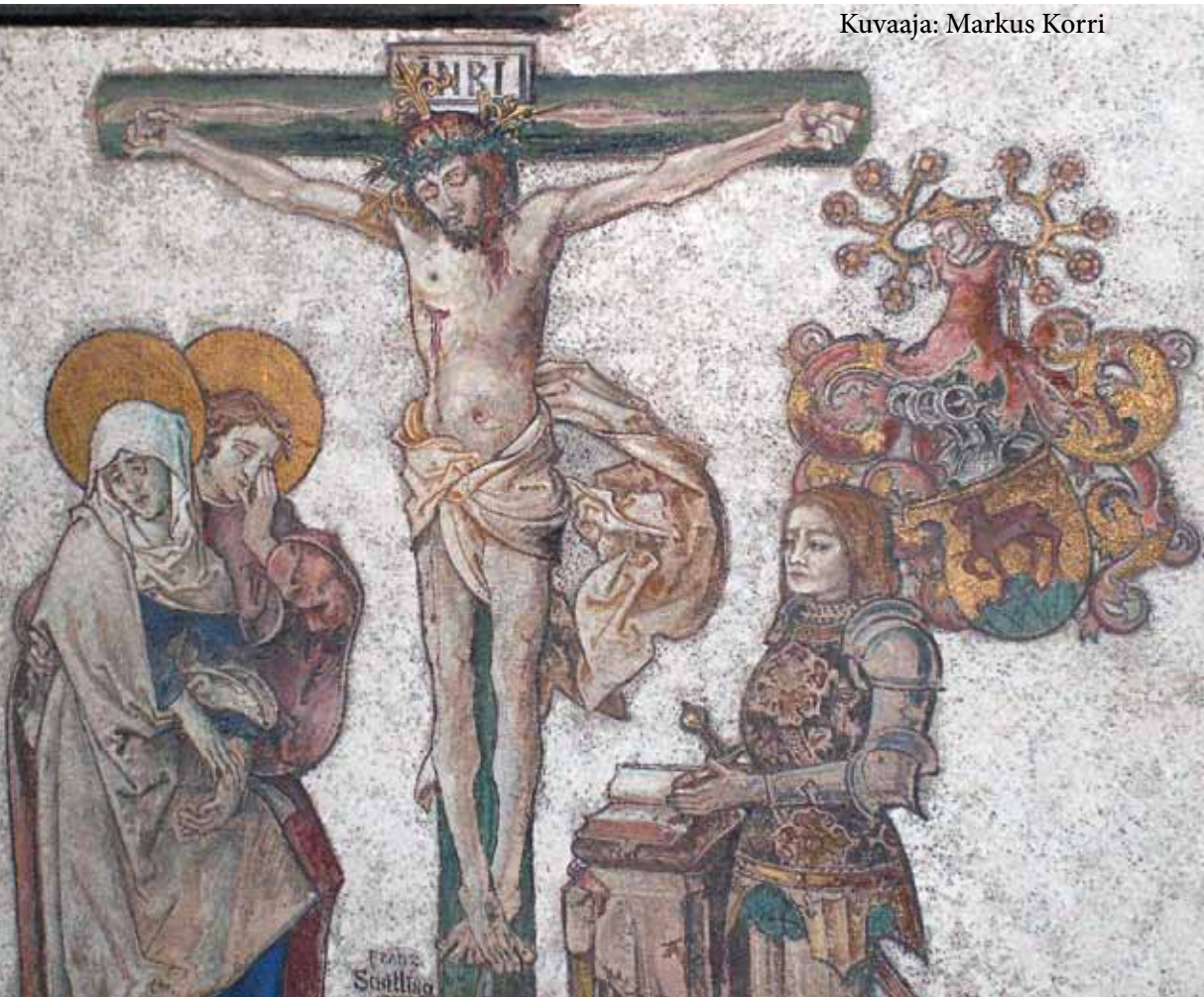
Ruotsissa oli pari vuotta sitten kampanja, jonka mainoksissa luki yksinkertaisesti ”mamma, pappa, barn” (äiti, isä, lapsi). Se aiheutti valtavasti reaktioita ja järjestyshäiriöitäkin.

”Anni” on myös opettanut, että rukous on väkevä voima. Se on mahdollisuus. Jumalalle ei tarvitse sanella, mitä Hänen pitää tehdä. Mutta Jumalalle saa puhua kaikesta. Ja toivoakin saa.

”Anni” on myös opettanut, että meidän pitää puhua varovasti ihmisen ongelmista. Ihminen, ja varsinkin nuori ihminen on herkkä, hän ei voi kestää kaikkea. Juuri kristillinen kirkko, seurakunnat ja yhteisöt, ovat paikkoja, joissa pitää osata – ja haluta – kohdata ihminen ihmisenä. Ja yhdessä käydä Suuren Lääkärin vastaanotolla. Meillä kaikilla riittää kerrottavaa.

Jos sinä ”Anni” joskus luet tämän tekstin, tai jos joku, joka tuntee hänet, lukee, niin kertokaa ”Annille” terveisiä. Tiedä, ”Anni”, että sinulla on tuhansia ystäviä, jotka ilolla kuuntelivat sinun kertomustasi, jotka rukoilevat sinun puolestasi ja toivottavat sinulle Jumalan siunausta läpi elämän.

Kuvaaja: Markus Korri

Sinun puolestasi...

Mieleeni ovat jääneet Heini Junkkaalan näytelmästä Kristuksen morsian sanat ”Kristus kuoli heteroiden puolesta! Kristus kuoli heteroiden puolesta!”

Kirjoittaja on varmasti tosissaan. Sanat eivät varmastikaan edusta sitä, mitä hän itse ajattelee, vaan hän on aistunut, kokenut, huomannut, ”kuullut” että tuo on se sanoma, mitä julistetaan.

Hänen ”huutonsa” herättää minussa myötätuntoa. Näin pääsiäisen alla se tuntuu erittäin voimakkaalta. Ja väärältä. Eihän kirkossa näin opeteta, mutta näin se koetaan.

Samalla kuin valikoivat sanat kaikuvat maailmalla – kuka tai ketkä eivät kuulu joukkoon – Herran pyhän ehtoollisen sanat tulevat lähelle. Sanat puhuttelevat. ”Sinun puolestasi annettu. Sinun puolestasi vuodatettu.”

Sinun puolestasi. Ei mitään lisäystä. Sinun puolestasi pääsiäinen! Sinun puolestasi Jeesuksen kuolema ristillä, sinun puolestasi Jeesuksen ylösnousemus. Sinun puolestasi Herran Pyhä Ehtoollinen.

Sinun puolestasi. Se on kaiken perusta. Se on pääsiäisen sanoma, sen kallio.

Mutta se on myös meitä velvoittava sana. Ketään ei saa sulkea armon ulkopuolelle, ketään ei saa torjua tai halveksia. Se, joka kieltää armon toisilta, on itse hyvin pian suurissa vaikeuksissa. Armoa ei ansaita, se on Jumalan lahja kaikille ihmisille.

Sinun puolestasi, sanoo Jeesus. Tänäkin pääsiäisenä. Kuulut joukkoon, siihen joukkoon, jonka puolesta Jeesus antoi itsensä, elämänsä, kaikkensa, kuoli ja nousi kuolleista kolmantena päivänä.

”Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet. Me harhailimme eksyneinä kuin lampaat, jokainen meistä kääntyi omalle tielleen. Mutta Herra pani meidän kaikkien syntivelan hänen kannettavakseen.” Jes. 53:5,6

Suomen teologinen instituutti toivottaa siunattua pääsiäistä kaikille STI:n ja Kulmakiven ystäville!

Henrik Perret

Tutkijan Jeesus tulee lähelle ihmistä

Timo Eskola

Raamatuntutkimuksen menetelmät ovat puhuttaneet tutkijoita siitä lähtien, kun ne aikanaan tuotiin tieteen kentälle. Historiallis-kriittinen metodologia on ollut toisille aidon tieteellisyyden mittari ja toisille lähes kirosana. Jonkun mielestä sen avulla on voitu vähitellen paljastaa suurelle yleisölle Raamatun ja erityisesti Uuden testamentin todellinen historiallinen luonne. Toisten mielestä taas juuri metodit ovat astuneet historiatieteellistä vaikutusalueeltaan pidemmälle, redusoineet Jumalan ilmoituksen immanenttien vaikutusten tasolle ja tuhonneet aidon teologian. Kiistat ovat olleet näkyviä ja kiihkeitä.

Uusia näköaloja

STI:n seuraava aikakauskirja Iustitia käsittelee Raamatun tutkimuksen menetelmiä. Esseissä muistutetaan ensinnäkin, että Ruotsissa syntyi jo kymmeniä vuosia sitten koulukunta, joka oli kiinnostunut suullisesta perimätiedosta. Birger Gerhardsson keskittyi tutkimuksissaan Jeesukseen opettajana, joka koulutti oppilaitaan välittämään hyvän sanoman perinnettä.

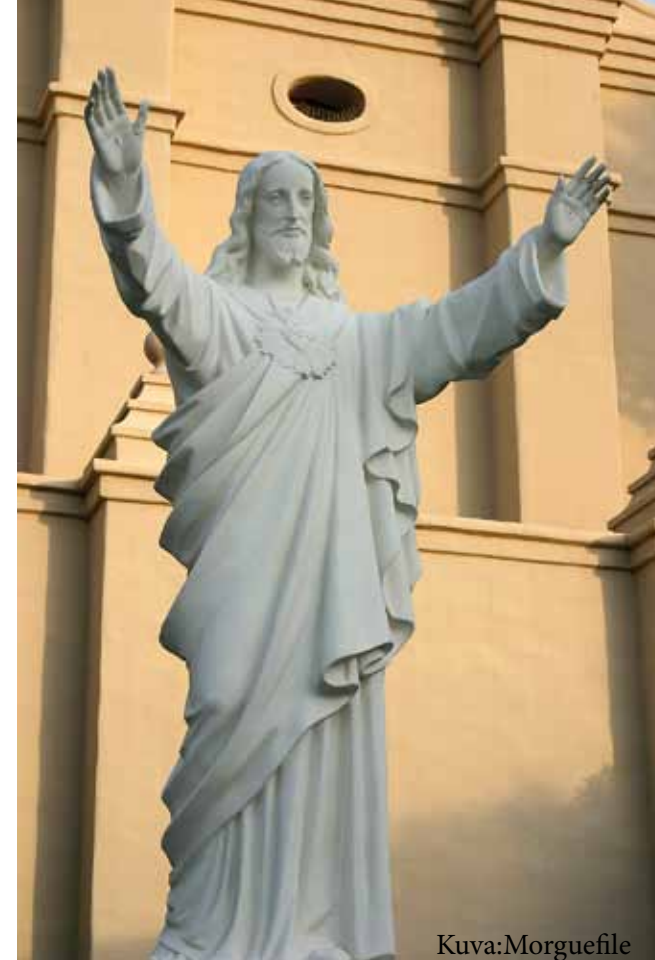
Gerhardssonin koulu sai myöhemmin uuden edustajan, kun professori Samuel Byrskog virtaviivaisti hänen vanhaa tutkimustaan suullisesta perimätiedosta kirjassaan *Story as History – History as Story* (2000). Myös Byrskog pyrkii löytämään sillan kertomuksen ja historian välille. Pohdittuaan ensin pitkään erilaisia suullista perimätietoa koskevia tutkimuksia hän alkaa tarkastella tapauskertomuksia historian tilanteiden tulkintana.

Byrskog kiinnittää huomiota silminnäkökijätodistuksen (autopsy) erityisluontee-

seen ja korostaa osallisuuden näkökulmaa itse kertomuksissa. Hänen analyysinsä mukaan antiikin historioitsijat turvasivat paljon silminnäkökijöiden kertomuksiin ja tunnetun traditiopiirin perinteisiin. Vaikka silminnäkökijän subjektivistinen elementti tunnistettiin, itse traditiomateriaalia pidettiin merkittävänä niin antiikin yleisissä teksteissä kuin evankeliumitradition kokoamisessa.

Silminnäkökijöiden merkitys

Silminnäkökijäkertomukset ovat pääosassa myös Richard Bauckhamin tuoreessa tutkimuksessa, jossa evankeliumimateriaalia tarkastellaan yhteiskuntatieteellisesti käyttäen silminnäkökijäkertomusten kriteerejä. Kirjassaan *Jesus and the Eyewitnesses: The Gospels as Eyewitness Testimony* (2006) Bauckham lähestyy kysymystä evankeliumikertomusten alkupe-
räästä tarkastelemalla tradition synnyn ja välittämisen problematiikkaa historian, sosiaalitieteiden ja psykologian tarjo-

Kuva: Morguefile

amien välineiden avulla.

Yhtenä lähtökohana Bauckhamille ovat kirkon alkuaikoina kirjoittaneiden Papiaksen ja Kvadratuksen maininnat siitä, että evankeliumikertomusten auktoriteetti varhaisessa seurakunnassa tuli niiltä henkilöiltä, jotka olivat itse olleet kuulemassa ja näkemässä tapahtumia. Toisin sanoen silminnäkökijöillä oli keskeinen tehtävä kristillisen seurakunnan sanoman oikeuttajina. Tutkimuksensa alkupuolella Bauckham tarkastelee laajasti nimien esiintymistä evankeliumimateriaalissa ja tradition luotettavuutta koskevissa lausumissa.

Bauckhamin anti tutkimuksen teoriatte on erityisesti hänen huomioissaan muistitiedon ja perinnettä välittävien kertomusten synnystä. Psykologian lähtökohtia

hyödyntäen hän toteaa, että tieto jäsentyy ihmisen mielessä tiettyinä rakenteina, skeemoina, jotka mentaalisisina malleina antavat perusrungon sille, mitä halutaan kertoa toisille. Todellisuuden havainnointi on kokemuksen laittamista kertomuksen muotoon ("we are narrativizing experience"). Se toteutuu valinnan, yhdistelyn ja selittämisen avulla. Näin syntyy tulkittuja kertomuksia, joiden avulla yksilön kokemista tapahtumista halutaan kertoa muille. Muistiin tallentamisen motiivina on siten usein pyrkimys kommunikaatioon.

Muistin välineitä

Mitä Jeesuksen seuraajat sitten muistivat? Bauckham luettelee useita psykologiasta tuttuja muistin välineitä, kuten seuraavat:

1. Ainutkertaiset tapahtumat. Evankeliumien tapahtumat täyttävät hyvin tämän kriteerin. Jeesuksen seurassa on koettu tapahtumia, jotka ovat läsnä olevien ihmisten elämäkokemuksen kannalta hyvin yllättäviä ja epätavallisia. "Mikään ei ole tavallista tai triviaalia."

2. Henkilökohtainen merkittävyys. Jeesuksen seurassa koetut tapahtumat liittyvät tähän mitä ilmeisimmin. Tapahtumilla on ollut tilannetta seuraaville suunnaton henkilökohtainen merkitys ja monet tapaukset lienevät olleet henkilöiden koko elämän muistorikkaimpia hetkiä.

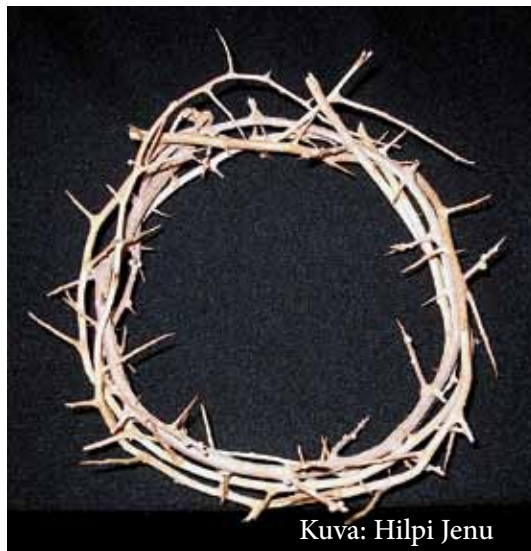
3. Tunnetason sitoutuminen tapahtumaan. Evankeliumikertomukset eivät ole ulkokohtaisia kuvauksia. Kertoja on lähellä tapahtumia ja on osallinen niistä. Tapahtumat vaikuttavat myös kertojaan, eivät pelkästään kertomuksissa erikseen mainittuihin henkilöihin.

4. Värikäs kuvakieli. Evankeliumeissa värikkäintä kuvailua on erityisesti Markuksella. Matteuksen ja Luukkaan pidem-

missä kirjoissa kertomukset ovat riisutumpia.

5. Merkityksettömät yksityiskohdat. Silminnäkijöiden kertomuksissa esiintyy jonkin verran sinänsä merkityksettömiä yksityiskohtia, kuten myös evankeliumeissa. Ne osoittavat kuvauksen monimuotoisuutta ja palvelevat vain yleisessä mielessä muun aineiston valintaa.

6. Jatkuva harjoitus. Kertomuksen välittämistä yleensä toistetaan useita kertoja. Näin kertomus saa jäsentyneen muodon. Kertomus keskittyy lisäksi tiettyihin avainsanoihin tai teemoihin. Evankeliumimateriaalissa tämä nähdään Jeesuksen omista sanoista, jotka säilyvät yleensä myös eri evankeliumeissa samassa muodossa, vaikka muut yksityiskohdat vaihtelevat. Kommunikaatio- prosessissa kertomuksista tulee vähitellen stereotyyppisiä, vaikka niiden syntyyn ovat vaikuttaneet yllä esitellyt tekijät.

Kuva: Hilpi Jenu

Tapatumien äärellä

Merkitysprosessi toteutuu Bauckhamin mukaan evankeliumitraditiossa näin olleen tapahtumaan liittyneiden yksityiskohtien, kontekstin tarjoaman asetelman ja kokonaisuudelle annetun teologisen merkityksen (kuten Vanhan testamentin kohtien käyttämisen) vuorovaikutuksessa. Tapahtumia koskevan "muistin" ainoana tarkoituksena ei ole toistella historian yksityiskohtia. Sen sijaan tulkinta etsii tapahtumalle oikeutettua merkitystä.

Bauckham toteaa kuitenkin, että pelkkä teologinen päämäärä ei kykene selittämään evankeliumikertomuksia. Evankeliumeita ei ole kirjoitettu ainoastaan "lopun näkökulmasta" tai pääsiäisen valossa. Pikemminkin on erikoista, että useimmille tapahtumille (esimerkiksi sinänsä eskatologisille parantamisille) ei ole itse kertomuksissa annettu teologista tulkintaa, vaikka tämä olisi ollut mahdollista tehdä. Siksi on perusteltua ajatella, että kertomukset ovat alun perin syntyneet silminnäkijöiden narratiivisen työn tuloksena ja vasta tällaisen lähtökohdan jälkeen liitetty tulkintaprosessin yhteyteen.

Mitä uudesta tutkimuksesta voidaan oppia? Tutkijoiden Jeesus alkaa tulla taas lähelle ihmistä. Evankeliumien päähenkilö on aitojen ihmisten ympäröimä. Tutkijat uskaltavat taas ajatella, että historiassa elänyt Jeesus oli monille erityisen tärkeä. Hänen opetuksiaan haluttiin viedä eteenpäin. Alkuseurakunnassa arvostettiin sellaisia ihmisiä, jotka olivat oppilaina ja silminnäkijöinä itse olleet Jeesuksen seurassa.

Vuosi 2010 lukujen valossa

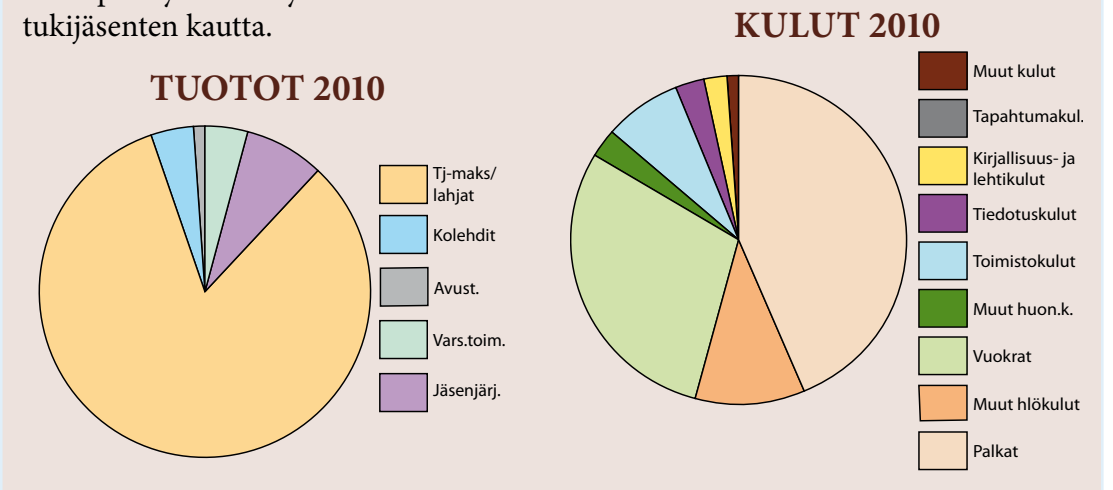
Viime vuoden vuosikiertomus tilinpäätöksineen on hyväksytty STI:n hallituksessa, ja tilintarkastus on tehty. Asiakirjat tulevat vielä huhtikuun lopussa pidettävän kevätkokouksen käsiteltäväksi.

Tukijäseniä oli vuoden lopussa 2682. Tukijäsenten määrä on pysynyt vuosikausia melko ennallaan, kun uusia tukijäseniä tulee suunnilleen saman verran kuin poistetaan rekisteristä (mm. luonnollinen poistuma ja viisi maksamatonta vuotta).

Tilikauden tulos oli poistojen jälkeen 512 euroa ylijäämäinen, joten jälleen saimme kiitollisina todeta, miten Jumala on pitänyt STI:n työstä huolta teidän tukijäsenten kautta.

Opiskelijoita kävi STI:ssä lukuvuonna 2009–2010 193 eri henkilöä, joista puolet oli kuuden viimeisen vuosikurssin opiskelijoita ja toinen puoli joko ennen vuotta 2003 opintonsa aloittaneita tai muita STI:n luennoista kiinnostuneita. Opiskelijoista miehiä oli 2/3 ja naisia 1/3.

Luennoitsijoina oli 38 oman alansa asiantuntijaa.

TERVETULOA VÄITÖSTILAISUUTEEN

STI:n tutkija dosentti Timo Eskola väittelee filosofian tohtoriksi kesäkuun alussa.

Olet tervetullut kuuntelemaan julkista väitöstilaisuutta Helsingin yliopiston päärakennukseen.

Väitös pidetään pienessä juhlasalissa perjantaina 3.6.2011 kello 10.

Yleisen kirjallisuustieteen väitös käsittelee Jeesus-romaneja.

Vastaväittäjä on professori Suzanne Keen Yhdysvalloista, ja tilaisuus pidetään englanniksi.

Aikuinen opiskelee elämää varten

”Jumala pitää huolen hulluistaan, aina jostain löytyy oma rako”, on lapsi- ja perhetyöhön kutsutun Aija Aurénin motto.

Essi Tuomala

Aija Aurén on edellisenä iltana palannut Israelista Toiviomatkojen järjestämältä ryhmämatkalta, jota hän luotsasi yhdessä aviomiehensä kanssa, kuten niin monta kertaa aiemminkin.

- Israeliin palaan aina mielelläni uudelleen, Aurén hymyilee vailla merkkiäkään väsymyksestä.

Aurénin perheellä on kokemusta myös pidemmän ajan yhtäjaksoisesta oleskelusta Pyhällä maalla.

- Asuimme Israelissa 1990-luvulla pari vuotta, kun mieheni työskenteli YK:n suomalaispataljoonan pappina, Aija Aurén kertoo.

Vuosien varrella monet Israelin raamatunhistorialliset kohteet ovat tulleet Aija Aurénille rakkaiksi. Hän tuntee olevansa etuoikeutettu saadessaan esitellä niitä myös toisille.

- Länsimuuri on itselleni yksi merkittävimmistä. On mielettömän hieno ajatus, että paikalla on joskus ollut temppeeli. Vaikka se on juutalainen paikka, se on mielestäni merkittävä kristityllekin, ovathan kristinuskon juuret juutalaisuudessa, Aurén miettii.

Vastuunkantajaksi jo nuorena

Aija Aurénin, kuten monen muun kristityn taustajoukoista löytyy rukoileva mummo. Lapsena Aurén kävi mummonsa kanssa kirkossa ja kuunteli hänen kertomuksiaan rukouksesta.

- Tulin uskoon myöhemmin 13-vuotiaana. Kotiseurakunnassani Nakkilassa oli hyvin aktiivista nuorisotyötä tuohon aikaan ja lisäksi koulussamme oli rukouspiiri, hän kertoo.

Rippikoulunsa jälkeen Aurén aktivoitui itsekin kantamaan vastuuta seurakunnassa.

- Olen tehnyt lapsityötä yli 30 vuotta, Aija Aurén naurahtaa.

- Aloitin pyhäkoulun pitämisen jo nuorena. Me nuoret myös osallistuimme nuorteniltojen ja raamattupiirien järjestämiseen sekä teimme matkoja Suomen Raamattuopiston adventtitapahtumiin.

Omasta kotiseurakunnasta löytyi hengellisen hyvän lisäksi myös aviomies, joka opiskeli papiksi.

- Naimisiinmenon jälkeen mies oli kotiseurakunnassamme Kankaanpäässä nuorisopappina ja perhe osallistui seurakunnan monipuoliseen toimintaan. Myös Vuokatinrannan perheleirit tulivat meille

tutuiksi, lastentarhanopettajaksi, aikuis-kouluttajaksi ja kirkon lapsityönohjaajaksi kouluttautunut Aurén kertoo.

Aija Aurén toteaa olevansa perhekeskeisempi kuin oman ikäluokkansa ihmiset keskimäärin. Hän iloitsee siitä, että koko perhe jakaa yhteisen uskon.

- Kaikki neljä lastamme ovat uskovia ja kantavat vastuuta omissa ympyröissään, Aurén kertoo.

Aikuisopiskelijan kiireinen arki

Teologisen tiedekunnan ovet avautuivat Aija Aurénille jo ylioppilaskeväänä, mutta opinnot hän aloitti vasta parikymmentä vuotta myöhemmin, perheellisenä lastentarhanopettajana.

- Koska mieheni on pappi, olen seurannut teologista keskustelua vuosikymmenten ajan sivusta. Halusin kuitenkin itse ottaa selvää, pitävätkö puheet teologisen tiedekunnan opetuksesta paikkansa.

Aikuinen opiskelija tai toista ammattia opiskeleva ei ole teologisessa kummajainen.

- Eri-ikäiset opiskelijat ovat rikkaus. Meillä on hieno vuorovaikutus opiskelijoiden kesken. Aikuisopiskelun etu on se, että painopiste ei ole enää suorittamisessa, vaan opiskelen todella elämää varten ja voin hyödyntää opiskelussa omia kokemuksiani elämän varrelta.

STI on Aija Aurénin hengähdyspaikka.

- Täällä saa raamattuopetusta, jonka voin allekirjoittaa. Kahden aikaan päivähartaudessa saa istua alas ja nollata kaikesta, sinne pyrin tulemaan aina kun mahdollista, hän hymyilee.

Kutsuttu perhetyöhön

Aija Aurén kirjoittaa tällä hetkellä gradua uskontokasvatuksesta. Lisäksi työn alla on toinenkin gradu kasvatustieteiden puolelle.

- Olen kahden gradun loukussa, hän virnistää.

- Toivoisin voivani hyödyntää ammatissani teologian opintoja. Haluan jatkosakin tehdä perhetyötä. Koen saaneeni sen tehtävänä Jumalalta.

Aurénin mielestä on tärkeää, että seurakuntien perhetyö nojaa Raamattuun.

- Kirkon lapsityön vahvuutena ovat sen menetelmät ja ulkoiset puitteet, mutta se on sisällöllisesti niin kevyttä, ettei se kannata. Kun ihmiset tulevat herätykseen, he etsivät kodin muualta.

- Ihmisiä tulisi voida kohdata, ja heille on annettava mahdollisuus olla myös itse aktiivisia. Yksilöllisyyden ja yhteisöllisyyden yhdistäminen on vaikea haaste, Aurén miettii.

- Perinteitä voidaan aina tulkita uudelleen, mutta Raamattua ei koskaan, hän napauttaa.

Opiskelujen jälkeen kutsuu lähetystyö

Viime kesänä 2010 olimme yhdessä Välimeren aktiossa Pohjois-Afrikassa. Saimme kiertää reppuselässä kaupungista toiseen, etsien mahdollisuutta kohdata paikallisia ihmisiä ja kertoa heille Jeesuksesta. Matkamme oli rankka ja samaan aikaan antoisa. Saimme nähdä kuinka Jumala kantaa meitä ja johdattaa askeleitamme, kun kuljemme rukoillen ja etsien Hänen tahtoansa. Jumala on antanut lähetyskäskyksensä mennä kaikkialle maailmaan kertomaan, että Jeesus on sovittanut ristipuulla syntimme. Ja joka sen uskoo ja ottaa vastaan saa ikuisen elämän. Jokaisella ihmisellä tulisikin olla mahdollisuus kuulla evankeliumi ymmärrettäväl-

lä tavalla ainakin kerran elämänsä aikana. Tässä työssä haluamme olla yhdessä mukana perheenä.

Koko viime syksyn ajan katseemme onkin ollut jo tulevaisuudessa. Viime kesän aktiomme Pohjois-Afrikassa vahvisti kutsuamme lähteä lähetystyöhön saavuttamattomien ihmisten pariin. Jumala on laittanut meidän molempien sydämiin halun olla kertomassa Hänestä muslimeille. Juuri muslimimaissa on eniten ihmisiä, jotka eivät ole koskaan kuulleet evankeliumia. Heidän parissaan myös työskentelee vähiten lähetystyöntekijöitä.

Aktiomme jälkeen rukoilimme paljon ja pohdimme, minne Jumala

haluaisi meitä lähettää. Nyt kaiken rukoilemisen ja etsimisen jälkeen olemme muuttamassa Englantiin Birminghamiin Operaatio Mobilisaation ja Kansanlähetyksen lähettämänä tekemään työtä muslimimaahanmuuttajien parissa. Ajattelimme, että jos Jumala haluaa johdattaa meidät muslimimaailmaan, niin Englanti olisi sopiva paikka aloittaa työ.

Birminghamissa toteutetaan OM:n Lifehope-niminen työmuotoa, jonka tarkoituksena on tavoittaa alueella asuvia muslimeja. Alueen muslimit ovat Pakistan- ja Bangladesh-taustaisia maahanmuuttajia. Pääasiallisesti teemme nuorisotyötä ja pidämme erilaisia kerhoja pojille ja tytöille sekä äiti-lapsi-kerhoja. Pidämme myös kirjapöytiä ja teemme tavoitettavaa ovelta ovelle -työtä. Kaikki tämä tulee olemaan haasteellista ja alussa varmasti vaikeaa, mutta uskomme, että jos Jumala tahtoo meidät hänen työhönsä, Hän tulee myös vahvistamaan ja varustamaan meidät siihen.

”Kiittäkää Herraa, julistakaa hänen nimensä kunniaa! Kertokaa kansoille hänen suuret tekonsa, julistakaa, että hänen nimensä on ylhäinen. Laulakaa ylistystä Herralle, valtaiset ovat hänen tekonsa! Levitköön tieto niistä yli maanpiirin.” Jes. 12:4-5

Markus & Heidi Alajoki

AIOTKO TEOLOGISEEN?

Valmistaudu laadukkaasti teologisen tiedekunnan pääsykokeisiin Suomen Raamattuopistossa Kauniaisissa 3.–6.5.

Valmennuskurssi on tarkoitettu Helsingin yliopiston teologiseen tiedekuntaan pyrkiville. Kurssilla käsitellään pääsykokeita, hiotaan luku- ja vastaustekniikkaa aineistokokeeseen sekä selvitetään teologian opiskelun pulma-kohtia. Tutustu kurssiohjelmaan osoitteessa www.sro.fi. Ilmoittautumiset 26.4. mennessä.

Kurssin hinta: 95 euroa. Lisämaksusta mahdollisuus yöpymiseen ja ruokailuun.

Järjestäjät: Suomen Raamattuopisto, Suomen ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys, Suomen teologinen instituutti.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen:

Suomen Raamattuopisto
Helsingintie 10, 02700 Kauniainen
info@sro.fi
puh. (09) 512 3910
www.sro.fi

**Suomen teologisen
instituutin
säätömääräinen**

KEVÄTKOKOUS

**pidetään keskiviikkona
27.4.2011 klo 17 STI:ssä**

**Käsiteltävänä on vuoden 2010
vuosikertomus tilinpäätöksineen.**

**Päätösvalta on jäsenjärjestöjen
edustajilla, mutta myös kaikki
tukijäsenet ovat tervetulleita.**

IUSTITIA 27

Metodin jälkeen: esseitä Raamatun lukutavoista
Timo Eskola
Suomen teologinen instituutti 2011. 248 s.

Iustitia 27 pureutuu raamatuntutkimuksen menetelmiin. Raamattukysymyksen taustana on vuosikymmenien ajan ollut kiista historiallis-kriittisestä metodista. Harva lienee huomannut, että ajan kuluessa metodi on vanhentunut ja jäänyt käytännössä jo pois nuorten tutkijoiden käytöstä. Nyt on korkea aika pohtia, miten tämä on tapahtunut, ja mitä tulee tilalle.

Tähän kokoelmaan valituissa esseissä STI:n tutkija Timo Eskola käsittelee Raamatun historiallisessa tutkimuksessa käytettyjen metodien vaihteita eri vuosisadoilla. Esillä ovat niin menetelmien synnyn kuin eteenpäin kehittelynkäin kysymykset. Jokaisen esseen lähtökohtana on tietty analyttinen havainto tai aiheiden äärellä tehty löytö: keskiaikaisen Koraani-kritiikin vaikutus Reimaruksen teoriaan, Güttemannsin löytämä muotokritiikin metodinen paradoksi, ajatus Heideggerin filosofian esteettisestä fasismista, tai kielellisen käänteiden tuoma mullistus humanististen tieteiden metodologiaan.

Suurena yhteisenä nimittäjänä kaikkien esseiden lähestymistavalle ja asenteelle on näkemys siitä, että positivismin kuolema ja induktivismin kriisi ovat asettaneet perinteisen käsityksen metodista sellaisenaan kyseenalaiseksi. 2000-luvun tieteenfilosofinen diskurssi tapahtuu metodin jälkeen. Historiatieteiden metodiikka ei ole ”jaksollinen järjestelmä” tai mittanauha, jossa yhden piirteen tunnistaminen johtaa kaikkien toisten piirteiden asettumiseen järjestelmän eri kohtiin. Ihmisen dynaamisen toiminnan tarkastelu vaatii hermeneuttisia ja nykyisin etenkin kielellisiä välineitä.

VIERAILUT

Henrik Perret

- 15.4. Helsinki, SLEY, kertsu
17.4. Pyhän sydämen kappeli,
Paavalin synodin kirkkopvt
2.-6.5. Turku, kirkolliskokous
20.-21.6. Helsjön, Ruotsi, pohjois-
maisten laitosten kokous

Timo Eskola

- 5.5. Raamattuopisto, Kauniainen,
teologiseen tiedekuntaan
pyrkivien valmennuskurssi

KIRJATILAUS

**Iustitia 27: Timo Eskolan
Metodin jälkeen**

normaalihinta 12 euroa
opiskelijahinta 8 euroa

Toimitukseen lisätään postituskulut.

Nimi

Osoite

.....

.....

Vakiotilauksen peruutus

.....

Suomen
teologinen
instituutti
maksaa
postimaksun.

Suomen teologinen
instituutti
Vastauslähetys
Sopimus 5006510
00003 HELSINKI

SUOMEN TEOLOGINEN INSTITUUTTI

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin

09 668 9550

Faksi

09 6689 5555

Sähköpostit

sti@sti.fi
etunimi.sukunimi@sti.fi

Kotisivu

www.sti.fi

Pankkitili

Sampo 800011-564245
FI74 8000 1100 5642 45, BIC DABAFIHH

Työntekijät

päsihteeri Henrik Perret (gsm 040 172 3838)
tutkija Timo Eskola (koti 019 722 702)
sihteeri Kirsi Sell (koti 09 505 1796)

Aukiolo: lukukausien aikana klo 9-19

Taitto

Kirsi Sell

Painopaikka Kirjapaino Hermes Oy

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.
Seurakuntavierailuja, luentotoimintaa, kirjasto ja
lukusali.

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa.
Vuositukijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10
euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirja-
lahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakaus-
kirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään
tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja
toiminnanjohtaja Timo Junkkaala

Jäsenjärjestöt

Ev.-lut. Lähetysyhdistys Kylväjä
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

**Ja Israelin kansa
nyt palmunoksillaan
tervehtii kuningasta
ja laulaa kiitostaan.
Virsi 60**

Etukansi: Markus Korri
Takakansi: Hilpi Jenu